

Hogeschool **Viaa** magazine

Van vinkjes naar veerkracht

'De mens staat centraal'

Een dag als Viaa-student

'Ik voel me echt onderdeel van deze school'

Terug in de klas bij dezelfde juf

'Nooit gedacht dat ik meester zou worden'

Bron van beweging

Als je terugkijkt, zie je vaak pas wanneer er iets in beweging is gekomen. Een gesprek blijft je bij of een vraag laat je niet meer los. Een ervaring verandert de manier waarop je naar je studie, werk of de wereld kijkt.

Bij Hogeschool Viaa zien we dat iedere dag. In deze editie van het Viaa Magazine staan we stil bij deze bronnen van beweging. Docent Gerda Brummel en huisarts Suzanne Witteveen vertellen hoe zij in beweging zijn gekomen voor de nieuwe Associate Degree Praktijkondersteuner in de Huisartsenzorg. En studenten vertellen bijvoorbeeld hoe een internationale stage hun letterlijk in beweging heeft gezet. Dat is voor ons wat bron van Beweging betekent. Beweging ontstaat wanneer mensen elkaar ontmoeten,

elkaar inspireren en samen zoeken naar wat van waarde is. We geloven dat God daarin onze Bron is. Hij zet mensen in beweging en nodigt ons uit om van betekenis te zijn voor de wereld om ons heen.

We hopen dat de verhalen in dit magazine je inspireren. Misschien herken je iets, brengt een verhaal je op een nieuw idee of kijk je met andere ogen naar je studie, je werk of de mensen om je heen.

We wensen je een mooi studiejaar en veel leesplezier.

Namens Hogeschool Viaa,
Dirk Wakker en Gerdien Groen
College van Bestuur

Op de cover: Simone, Twan, Anouk en Kyra zijn dit jaar de gezichten van onze open dagen. Draai het magazine om en lees daar in de brochure hun verhalen.

Colofon

Dit magazine is een uitgave van Hogeschool Viaa in Zwolle en verschijnt 1 keer per jaar.

REDACTIE
Michiel van der Velde en Desirée Noever

MET MEDEWERKING VAN
Team Marketing & Communicatie, Sandra Tuinman, Hannah Zandbergen, Annechien Willering

VORMGEVING
Alfred Leemhuis

FOTOGRAFIE
Ingeborg Lukkien

DRUKWERK
Bredewold Communicatievormgevers

Jaargang 16, september 2026
©Hogeschool Viaa.

Overname van artikelen is toegestaan, na overleg en toestemming van de redactie.
Vragen over de inhoud? Mail: communicatie@viaa.nl

In dit magazine

Wat speelt er bij Viaa?	4
Van vinkjes naar veerkracht: de Ad POH	6
Column: 'Mevrouw ik vind het best lastig om moslim te zijn in Nederland'	9
Een dag in het leven van crew-student Ilse Meulman	10
In beweging gezet: wat maakt dat je ergens voor kiest?	12
Vijf vragen aan José Korsaan over Levend Water	16
Column: 'Hoe onderzoek je in beweging zet'	17
Terug in de klas bij dezelfde juf	18
Via Viaa de wereld in	20
Viaa en 't werkveld: Alumnus Anouk begeleidt studenten	22

Wat speelt er bij Viaa?

1 Viaa in beweging

Hoe blijven medewerkers en studenten van Hogeschool Viaa in beweging?

Jet Aalbers, student Verpleegkunde: "Op zoek naar wat meer sportieve gezelligheid in mijn leven kwam ik terecht bij het recreantenteam van Volleybal Club Zwolle. Eerst vond ik een nieuwe vereniging best spannend, maar de sfeer in het team was zo gezellig! Ik ben lid geworden van de vereniging en krijg inmiddels iedere week training. Het is een heerlijke manier om iedere week even mijn hoofd te resetten!"

Willemijn Rijlaarsdam, student Theologie: "In het dagelijks leven ben ik met van alles bezig. Om rust en energie te krijgen, loop ik hard. Als ik aan het hardlopen ben, ren ik als het ware door mijn gedachten. Dat helpt me om met mijzelf in verbinding te zijn. Soms levert dat mooie nieuwe gedachten of inzichten op, zonder dat ik daar m'n best voor hoeft te doen."

Stella Post, procescoördinator onderwijslogistiek: "Na een drukke werkdag moet ik alles even loslaten. Daarom doe ik aan survivalrunning, dit is een combinatie van kracht, techniek en doorzettingsvermogen. Gewoon lekker bezig zijn met het parcours en de volgende hindernis. Soms is het zwaar, maar juist dan ga ik door. Dat geeft zo'n energie! Dat neem ik eigenlijk ook weer mee in mijn werk: niet opgeven, maar stap voor stap verder."

'Sporten helpt me om mijn lijf te laten spreken'

Marion Andringa, medewerker mediatheek: "Ik blijf in beweging door te fietsen (niet elektrisch) en te wandelen met m'n hond. Ik doe aan Pilates, HIIT, krachttraining, basketbal en loop af en toe een rondje hard. Sporten is voor mij een eerste levensbehoefte. Het geeft me energie en ik voel me er beter en energiever door!"

Arjen Fuite, docent Social Work: "Ik heb een druk leven als docent, maar ook met m'n jonge gezin. Veel praten, zitten en hard werken. Sporten helpt me dan om mijn lijf te laten spreken. Ik ben behoorlijk competitief, dus ik doe graag mee aan wedstrijden (lopen, fietsen, triatlons) om mezelf even uit elkaar te trekken en te verbeteren. Een heerlijke uitlaatklep!"

Gloednieuw

Hogeschool Viaa breidt haar portfolio uit! In studiejaar 2026/2027 starten er nieuwe opleidingen, zoals de Ad POH (lees meer hierover op pagina 6), de cursus *Muzikaal spel voor kleuters* voor onderwijsprofessionals die met jonge kinderen werken en de cursus *Leefstijl in de praktijk* voor professionals die willen leren hoe ze leefstijlverbeteringen kunnen inzetten tijdens hun werk en leven. Meer info: viaa.nl/professionals

4 De studieplek van Zwolle

Rust, lekkere stoelen én niet te veel afleidingen. Alles wat een fijne studieplek nodig heeft! We vroegen onze studenten waar zij het liefst hun studieboeken openslaan. Dit is de top 3:

- 1 34%: **Stadkamer Centrum**, Zeven Alleetjes 1a
- 2 29%: **Douwe Egberts Café**, Grote Markt 4
- 3 14%: **A Lot of Books**, Nieuwe Markt 12

Achter de schermen

Studenten kennen vaak de docenten van Viaa wel, maar achter de schermen wordt er ook hard gewerkt om onze hogeschool draaiende te houden.

Een van die harde werkers is **Linda Marsman-Pielman**. Linda werkt bij het onderwijslogistieke team en regelt o.a. de meeloopdagen:

“Samen met collega’s zorg ik ervoor dat meelopers een leuke en waardevolle dag krijgen. We laten ze zien hoe het is om te studeren bij Hogeschool Viaa. Ze draaien mee in de lessen, kunnen vragen stellen en krijgen een lekkere lunch van de catering. Voor mij is een meeloopdag geslaagd als een student na afloop denkt: ‘Ik kom hier studeren, want ik voelde mij zo welkom.’ Zo ervaar ik Viaa zelf namelijk ook!”

Meer info: viaa.nl/meeloopdagen

Bron van energie

Studenten kunnen met allerlei vragen rondlopen. Van ‘hoe kan ik mijn studie goed organiseren?’ tot ‘waar kan ik eigenlijk terecht met mijn zorgen?’ Als decanen helpen **Arja van der Sluijs**, **Greet Hoek** en **Coos de Koning** studenten die om verschillende redenen vastlopen tijdens hun studie. Waar krijgen zij energie van?

“Door het jaar heen krijgen we veel bezoek van studenten. Tijdens zo’n eerste gesprek zie je bij veel studenten al rust ontstaan. We krijgen dan vaak terug dat samen stilstaan bij wat veel lijkt (of is), al enorm helpend is. Sommige studenten hebben aan een paar gesprekken genoeg, maar anderen hebben behoefte om ons gedurende het jaar vaker te spreken. Dat we merken dat studenten ons actief opzoeken en iets aan ons hebben, geeft zo’n energie!”

'Er zit zóveel veerkracht in
mensen en de maatschappij.
Laten we die vooral benutten'

Van vinkjes naar veerkracht

Hoe de Ad POH de huisartsenzorg in
beweging brengt

Suzanne Witteveen werkt als waarnemend huisarts bij een praktijk in Zwolle en is daarnaast verbonden aan Medrie, waar ze zich als regiohuisarts bezighoudt met regionale samenwerking en innovatie in de huisartsenzorg.

Gerda Brummel combineert zorg met onderwijs: ze is praktijkverpleegkundige bij een huisartsenpraktijk en docent en opleidingscoördinator bij Hogeschool Viaa. Allebei zijn ze inhoudelijk betrokken bij de Ad POH.

Tekst: Sandra Tuinman, beeld: Ingeborg Lukkien

Niet alleen kijken naar ziekte, maar vooral naar gezondheid. Bij chronische aandoeningen komt er steeds meer aandacht voor leefstijl, veerkracht en zingeving. De praktijkondersteuner bij de huisarts denkt daarover mee en geeft patiënten de regie, wat vraagt om een andere benadering en bredere vaardigheden. De nieuwe Ad POH van Hogeschool Viaa speelt hierop in. Gerda Brummel en Suzanne Witteveen vertellen erover.

Wat is de Ad POH?

Gerda: “Een tweejarige associate degree tot praktijkondersteuner bij de huisarts. De praktijkondersteuner helpt mensen met een chronische ziekte, zoals obesitas, diabetes type 2 of COPD. Niet door simpelweg adviezen af te vinken, maar door samen te onderzoeken wat nodig is om gezonder te leven. We leren studenten om naar de persoon achter de zorgvraag te kijken.”

Waarom is de opleiding zo belangrijk?

Suzanne: “Omdat we in de huisartsenpraktijk niet alle problemen kunnen oplossen. Soms is er meer nodig dan alleen zorg. Wanneer klachten bijvoorbeeld samenhangen met schulden, schakelen we het sociaal wijkteam in. Daar ligt de kracht van de praktijkondersteuner. Door met een holistische blik naar de situatie als geheel te kijken, wordt duidelijk wat er in iemands leven speelt. Zo kunnen we samen met partners de juiste zorg en begeleiding bieden.”

Wat leren studenten bij de Ad POH?

Gerda: “Hoe ze patiënten op een empathische en deskundige manier kunnen ondersteunen. Ze gaan elke week één dag naar school en doen daarnaast praktijkervaring op tijdens stages.”

Suzanne: “We werken onder meer met het spinnenweb van Positieve Gezondheid, waarbij we het vermogen van patiënten benutten om met fysieke, emotionele en sociale uitdagingen om te gaan. Studenten ontwikkelen een holistische blik en leren patiënten de regie te geven. Dit betekent dat ze geen kant-en-klare oplossingen bieden, maar bij gewenste gedragsveranderingen aansluiten. Wil iemand bijvoorbeeld weer voetballen met zijn kind, dan is hij intrinsiek gemotiveerd om 's avonds geen cola meer te drinken.”

Gerda: “Gespreksvaardigheden vormen een belangrijk onderdeel van de opleiding, net als kennis van anatomie, fysiologie en pathologie. Deze wetenschappelijke basis helpt studenten om samen met patiënten de juiste keuzes te maken en waar nodig met een goede onderbouwing van protocollen af te wijken. Ook besteden we aandacht aan vaardigheden om in een netwerk met diverse zorgprofessionals te werken.”

Wat is het verschil met de cursus POH?

Gerda: “Dat de Ad officieel is geaccrediteerd, wat betekent dat studenten een erkend niveau-5-diploma krijgen. Daarmee kunnen ze beter doorgroeien in het werkveld. Ook is het mogelijk om na de Ad in twee jaar de hbo-opleiding Verpleegkunde te doen.”

Suzanne: “Een ander groot verschil is dat de opleiding niet tien maanden, maar twee jaar duurt. Cursussen zijn vaak gericht op het volgen van protocollen, terwijl we in het werkveld juist behoefte hebben aan praktijkondersteuners met een holistische blik. De Ad biedt de ruimte om deze manier van kijken te ontwikkelen. De mens staat centraal.”

Voor wie is de Ad POH interessant?

Gerda: “Voor iedereen die nieuwsgierig is naar het verhaal achter de zorgvraag. Studenten hebben een havo-, vwo- of mbo-4-diploma nodig om te beginnen. Het is ook mogelijk om als zij-instromer een 21+-toets te doen. De bagage die studenten al hebben, kunnen ze bij deze opleiding goed gebruiken.”

Suzanne: “Een onderzoekende houding is essentieel, zeker omdat we in de zorg snel ondergeschikt raken aan het systeem. We doen dingen ‘omdat we ze altijd al zo doen’. Hierdoor vergeten we soms wie er tegenover ons zit.”

Gerda: “We stimuleren studenten om zich te blijven verwonderen over wat er aan de andere kant van de tafel gebeurt. Waarom begint iemand steeds over dat ene onderwerp? En wat is er nodig om het consult nog beter te laten verlopen?”

Wat betekent de Ad POH voor de huisartsenzorg?

Suzanne: “Veel. Nu de druk op de eerste lijn toeneemt, willen we onze teams versterken. We hebben behoefte aan praktijkondersteuners die niet alleen protocollen volgen, maar verbanden zien. Er zit zóveel veerkracht in mensen en de maatschappij. Laten we die vooral benutten.”

Student **Myrthe Muller** loopt stage bij een huisartsenpraktijk: “Patiënten zijn meer dan hun ziekte. Het zijn mensen met familie, vrienden, werk, hobby's en alles wat daarbij hoort. Ik wil daar zoveel mogelijk over weten. Want als een patiënt een hoge bloeddruk heeft, is de oorzaak niet altijd medisch. Hij of zij rookt bijvoorbeeld veel of er zijn problemen thuis. Deze manier van kijken helpt mij om te begrijpen wat iemand nodig heeft.

Ik wil me graag verder ontwikkelen in het samenwerken met partners. Het netwerk is groot, waardoor er voor mij nog veel te verkennen valt. Gelukkig ben ik van nature nieuwsgierig: ik ontdek veel door zelf op onderzoek uit te gaan. Daarnaast stel ik vragen. Dat blijf ik doen, ook als ik straks klaar ben met de opleiding. Het is voor mij dé manier om te groeien.”

'Patiënten zijn
meer dan
hun ziekte'

'Mevrouw, ik vind het best lastig om moslim te zijn in Nederland'

"Tijdens een lessenserie over de islam deelt een van mijn leerlingen een persoonlijk verhaal: "Mevrouw, ik vind het best lastig om moslim te zijn in Nederland." Nieuwsgierig stel ik een paar verkennende vragen. Hij vertelt over het spanningsveld dat hij ervaart tussen de normen en waarden binnen zijn vriendengroep en die van zijn geloofsgemeenschap.

Dan mengt een klasgenoot zich in het gesprek. "Als christen vind ik dat ook moeilijk." Wat volgt, is een openhartig gesprek tussen twee leerlingen over hoe ze allebei hun geloof beleven binnen een seculiere samenleving.

Puberen als religieuze tiener, in een maatschappij waarin geloven niet meer de norm lijkt te zijn, kan grote uitdagingen met zich meebrengen. Zeker in een levensfase waar het vormen van je eigen (religieuze) identiteit centraal staat en vrienden een prominentere rol gaan spelen.

Als theoloog en docent Godsdienst Levensbeschouwing ben ik groot voorstander van interkerkelijke en interreligieuze ontmoetingen. Door te focussen op overeenkomsten komen we erachter dat we veel meer gemeen hebben dan we verschillen. Dit gesprek riep dan ook veel herkenning en erkenning op bij beide leerlingen, moslim en christen.

Nadat ze mijn lokaal hebben verlaten, ben ik vooral onder de indruk van hun oprechte belangstelling in elkaar en hun gesprekstechnieken. Wanneer het lukt om dit gesprek in mijn klaslokaal te voeren, kunnen vergelijkbare gesprekken ook binnen onze samenleving gevoerd worden."

Sanne Rabius is oud-student van de opleiding Theologie en de opleiding Godsdienstleraar.

'Dankzij de Viaa-crew voel ik me echt onderdeel van de school'

Een dag in het leven van crew-student Ilse Meulman

Ilse Meulman (20) is tweedejaars student Social Work aan Hogeschool Viaa. Toen ze als mbo'er op Viaa begon, was dat best even een

overgang. Al snel ging ze als crew-student helpen bij evenementen en vond daar helemaal haar plekje. Met veel plezier is ze inmiddels actief als

coördinator van de crew van Social Work. Vandaag is er een open dag, waar Ilse met aankomende studenten in gesprek gaat.

8:45

"Ik woon bij mijn ouders in Zwolle, dus ik pak de fiets naar het centrum. In Zwolle is alles gelukkig lekker dicht bij elkaar."

9:00

"Ik installeer me op een studieplek in de bibliotheek in het centrum. Mijn vaste studeerplek: het is daar rustig, maar niet té stil. En ik voel daar sociale controle, wat me helpt sociale media achterwege te laten. Met een lekkere ijskoffie werk ik deze ochtend aan een stage-opdracht. Ik loop stage bij het COA in Zwolle, waar ik onder meer de infobalie bemens en het taalcafé organiseer. Hier kan ik mensen heel praktisch helpen en bouw ik echt een band met ze op."

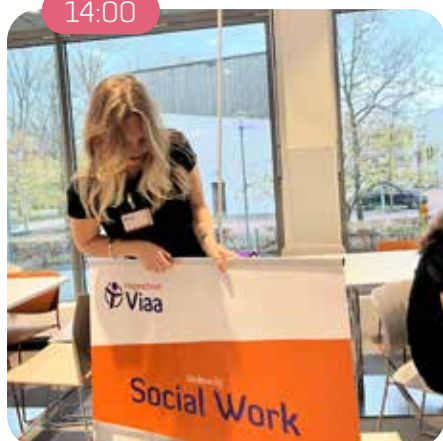
13:00

"Ik sport niet, maar elke dag probeer ik 10.000 stappen te zetten. Zelfs van een korte wandeling in Park de Wezenlanden word ik al blij, lekker met de Zwolse rapper Sticks in mijn oren."

'Anderen helpen,
daar ga ik van aan'

14:00

“Tijd om mijn Viaa-shirtje aan te trekken en te starten met de opbouw voor de open dag. Toen ik als mbo'er begon op Viaa, kende ik niemand hier. Maar dankzij de Viaa-crew voel ik me nu echt onderdeel van de school. De open dagen zijn altijd heel gezellig en ik vind het superleuk om met aankomende studenten in gesprek te gaan over hun studiekeuze. Anderen helpen, daar ga ik van aan.”

15:35

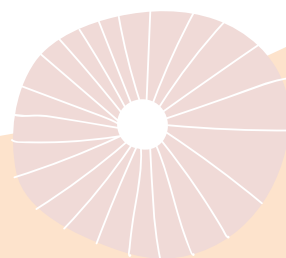

“Het is al lekker druk bij de stand van Social Work. Ik krijg veel vragen die ik kan beantwoorden vanuit mijn eigen ervaring: wat kun je met de studie, hoe ziet een week eruit, hoe ervaar je de overgang van mbo naar hbo? Zelf vond ik die overgang heel goed te doen: je krijgt meer theorie en je studeert zelfstandiger dan op het mbo.”

18:00

“Samen patat halen bij de foodtruck hoort er helemaal bij op een open dag. Tussendoor kijken we ook regelmatig even bij het bandje dat vandaag speelt. De sfeer is altijd heel relaxt.”

19:00

“Bij een voorlichting over Social Work vertel ik over mijn ervaringen als student. Heel bijzonder op Hogeschool Viaa vind ik het informele contact met docenten. Iedereen is hier heel gelijkwaardig en op elkaar betrokken.”

22:45

“Het was een geslaagde dag! Met een vriendin sluit ik hem af op het terras van The Dublin House, ons favoriete plekje.”

In beweging gezet

In het buitenland studeren, een bestuursjaar doen of op je zeventigste nog een opleiding volgen. Wat maakt dat je daarvoor kiest? Vooral het enthousiasme van andere mensen geeft de doorslag, blijkt uit de verhalen van Gerrie, Anneloes en Madison.

**'Ik ben absoluut
een rijker mens
geworden'**

Madison Fick (21) komt uit Minnesota en studeerde vier maanden aan Hogeschool Viaa.

"Ik studeer aan Dordt University en daar komen weleens uitwisselingsstudenten van Viaa. Met twee van die studenten had ik leuke gesprekken over de verschillen tussen hier en daar; dat studenten hier niet op een campus wonen, zoals in Amerika, maar op kamers of bij hun ouders. Het leek me een unieke kans om in Nederland te studeren en zij zeiden dat ik het zeker moest gaan doen. Ook hoorde ik interessante verhalen van vrienden die al op uitwisseling waren geweest.

In Amerika groeide ik best beschermd op, ik ging altijd naar christelijke scholen en leefde op een besloten campus. In Nederland heb ik zoveel nieuwe ervaringen opgedaan. Ik ben er absoluut een rijker mens van geworden. Mensen zijn hier direct, maar op een goede manier: ze zijn heel open en eerlijk.

Dankzij mijn gastgezin voelde ik me echt onderdeel van het Nederlandse leven. Zij namen me overal mee naartoe en we voerden veel gesprekken over hoe alles hier geregeld is. De studenten die ik kende, hielpen me om Nederlandse vrienden te maken. Op een plek waar je niemand kent, moet je wel initiatief nemen om relaties aan te gaan. Daardoor ben ik zelfstandiger en zekerder van mezelf geworden.

Ik heb het idee dat het leven hier op een iets langzamer tempo gaat dan in Amerika. Daar is altijd iets om naartoe te gaan. Hier is meer tijd voor quality time met mensen. Natuurlijk heb ik mijn vrienden en familie wel gemist, maar ik ben vooral dankbaar voor deze ervaring."

'Het begon toch weer te kriebelen'

Gerrie de Kroon (70) volgde de post-hbo-opleiding Palliatieve zorg om de mensen in haar woonvorm beter te kunnen ondersteunen in het laatste jaar van hun leven.

"Ik ben 70, maar ik voel me eerder 46. Je bent nooit oud om te leren, vind ik. Alles wat je leert, verrijkt je. Nadat mijn man en ik ons boerenbedrijf verkochten, heb ik een opleiding Verpleegkunde gedaan en later nog een opleiding tot praktijkondersteuner. Ik dacht eerst: ik ga nooit weer een studie doen. Maar het begon toch weer te kriebelen.

Dat kwam zo: mijn man en ik zijn eigenaar van een woonvorm voor mensen met psychische en verstandelijke problematiek. Op een gegeven moment hadden we een bewoner die binnen afzienbare tijd zou overlijden. Het was een heel ingewikkelde situatie. Op het ene moment wilde de bewoner wel eten, en dan weer niet. De familie was verdeeld en ook voor de huisarts was het een zoektocht. Ik merkte: we hebben iemand nodig die de leiding neemt en verstand heeft van die laatste

levensfase. Samen met een vriendin besloot ik daarom om de post-hbo-opleiding *Palliatieve zorg* te gaan doen.

De opleiding geeft me heel veel handvatten die meteen toepasbaar zijn bij onze bewoners. Ik leer hier palliatief redeneren, dat betekent dat je inventariseert wat iemand in het laatste jaar van zijn of haar leven nodig heeft op sociaal, psychisch, fysiek en spiritueel gebied. Daardoor kun je gefundeerde afspraken maken met zorgverleners en familie. Die bewoner heeft mij in beweging gezet om dit te gaan doen en daar ben ik heel blij om. Mijn vriendin stopte helaas met de opleiding. Gelukkig motiveren mijn klasgenoten me ook enorm. Dankzij hun hulp was ik afgelopen schooljaar de oudste student aan Hogeschool Viaa, een mooie eretitel!"

A portrait of a young woman with long blonde hair, smiling. She is wearing a dark blue blazer over a white shirt and a gold cross necklace. The background is a light, neutral color.

**‘Dat halfjaar
studievertraging heb
ik er zeker voor over’**

Anneloes Winkelman (25) studeert Social Work, maar zette dit het afgelopen jaar op een lager pitje om bestuurslid van studentenvereniging Ichthus te worden.

“Toen ik voor mijn studie in Zwolle kwam wonen, kende ik niemand. Ik ging op zoek naar een christelijke studentenvereniging, om daar nieuwe vrienden te maken en mijn geloof te verdiepen. Bij Ichthus vond ik dat allebei. In het afgelopen jaar was ik bestuurslid, met als taak extern vertegenwoordiger. Ik vertegenwoordig onze vereniging bij allerlei partijen: hogescholen, studentenorganisaties, andere verenigingen en kerken. We houden elkaar op de hoogte en wanneer er een probleem is, sparren we daar met elkaar over. Het is tof om elkaar zo te kunnen helpen en om veel verschillende mensen te leren kennen.

Ik werd gevraagd door vrienden die in het vorige bestuur zaten. Zij zagen een bestuurslid in mij, omdat ze vonden

dat ik op een fijne manier contact leg en mijn christen-zijn uitdraag. Wat mij over de streep trok, was vooral hun enthousiasme voor het bestuurswerk. Zij gaven er veel van hun tijd aan en op deze manier kon ik iets terugdoen voor hen en voor de vereniging. Ook heb ik er veel voor gebeden. Uiteindelijk voelde ik veel rust over deze keuze. Dat halfjaar studievertraging heb ik er zeker voor over.

Wat mij het meest in beweging zet, is dat ik het christen-zijn mag uitdragen op plekken waar dat niet normaal is. Ik hoop anderen een positieve ervaring met het geloof mee te geven. Bij een constitutieborrel deel ik altijd glow-in-the-dark sterretjes uit. Omdat ik geloof dat God licht is en wij ook een lichtje mogen zijn.”

5 Vijf vragen aan José Korsaan

De Bijbel is een bron van wijsheid. Ook voor kinderen. Daarom heeft Hogeschool Viaa Levend Water ontwikkeld. Vijf vragen aan José Korsaan, die de onderwijsmethode met een team van docenten en auteurs weer geschikt maakt voor deze tijd.

Wat is Levend Water?

“Een onderwijsmethode die leerlingen laat ontdekken hoe Gods liefde in hun leven werkt. De methode wordt door maar liefst 130 basisscholen in Nederland gebruikt. De identiteit van deze scholen verschilt. De Bijbelverhalen en verwerkingsopdrachten zijn van betekenis voor iedereen. We willen leerlingen echt aan het denken zetten.”

Waarom wordt de methode vernieuwd?

“Levend Water bestaat al sinds 2003. We hebben de methode steeds aangepast, maar merken dat de structuur niet meer aansluit bij het onderwijs van nu. Daarom is het tijd voor vernieuwing. Iedere week stellen we van onder- tot bovenbouw hetzelfde verhaal centraal, zodat gemakkelijker een gezamenlijke weekopening kan worden georganiseerd.

Ook brengen we extra variatie aan in de verhalen die we kiezen. Ingewikkelde en luchtige onderwerpen wisselen elkaar nu af.”

Hoe zetten jullie leerlingen aan het denken?

“Door bijvoorbeeld niet te vragen hoe lang Jozef in de put zat, maar waar God op dat moment was. We dagen leerlingen uit om te praten over Gods liefde in hun leven. Zo geeft Jezus in een verhaal de opdracht aan Petrus om na een lange dag zonder vangst juist 's nachts de netten uit te gooien, wat een wonderbaarlijk grote visvangst oplevert. Leerlingen krijgen dan de vraag of zij weleens een gekke opdracht hebben gehad. En of ze toen terughoudend of juist nieuwsgierig waren. Op deze manier vertellen we meer dan een verhaal. Leerlingen raken vertrouwd met God en de Bijbel, waardoor ze steeds beter de verbinding met hun eigen leven kunnen leggen.”

'We willen leerlingen
echt aan het denken
zetten'

Hoe ondersteunen jullie leerkrachten?

"Met een praktische leidraad voor elk verhaal. Vertellen heeft meer impact dan voorlezen, omdat er interactie ontstaat. Om deze interactie te versterken, voegen we vragen, video's en vertelplaten toe. Ook gebruiken we een tijdlijn, zodat de Bijbel nog meer tot leven komt."

Wat drijft jou in dit werk?

"Ik wil Bijbelverhalen voor iedereen toegankelijk maken. In mijn werk als groepsbegeleider en kerkelijk jeugdwerker heb ik ervaren hoe waardevol dat is. Het gaat er niet om dat leerlingen een verhaal kennen, maar dat ze het begrijpen. Pas dan kunnen we hen 'aan' zetten. Ik doe dit vanuit mijn hart."

Meer info: viaa.nl/levend-water

'Hoe onderzoek je in beweging zet'

"Onderzoek zet mij – en mijn denken – in beweging. De laatste tijd popt regelmatig een uitspraak op in m'n gedachten, die soms aan Socrates en soms aan Aristoteles wordt toegeschreven: "Hoe meer je weet, hoe meer je beseft dat je nog niet veel weet." Toen in een onderzoek dat ik deed de meerwaarde van een verlengde schooldag voor alle kinderen naar voren kwam, was ik sceptisch. Ik dacht: 'Hoe kan een langere schooldag nou góed zijn voor kinderen?' Als ik vroeger uit school kwam, zorgde mijn moeder voor ranja en koekjes. Zo'n schooldag had voor mij niet langer hoeven duren! Maar door me te verdiepen in het thema, kreeg ik door dat ik dit onderwerp bekeek vanuit mijn eigen denkkader. Ik besepte dat ik veel ook niet weet, bijvoorbeeld over kinderen waarvoor geen ranja en koekjes klaarstaan na een schooldag. Onderzoek drijft mij om te blijven leren en open te staan voor andere perspectieven.

Onderzoek zet ook studenten in beweging. Een van onze DEP-studenten schreef eens een prachtig onderzoek rondom een thema dat ze zelf interessant vond, maar dat ook waardevol was voor haar praktijk. De uitkomst van dit onderzoek was dat er een laagdrempelige ontmoetingsplek werd gecreëerd die interactie stimuleert tussen ouders van verschillende culturen. Door zich te verdiepen in factoren die ouderbetrokkenheid beïnvloeden en door in gesprek te gaan met collega's en ouders, schetste ze wat nodig zou zijn om zo'n plek vorm te geven. Dit is een prachtig voorbeeld van hoe een onderzoek, als 'opdracht voor je studie', veel in beweging kan zetten. Haar collega's reageren bijvoorbeeld enthousiast op deze plek en stellen zich open voor nieuwe ideeën, de directeur maakt budget vrij en ziet de potentie van zo'n plek in en ouders willen schoonmaken en klussen om de ruimte mooi te maken.

Hoe zet onderzoek jou in beweging?"

*Renske Tijhof is docent-
onderzoeker voor
het lectoraat Goede
Onderwijspraktijken van
Hogeschool Viaa.*

Column

Terug in de klas bij dezelfde juf

Daan (20) en Jolande (60) over onderwijs toen en nu

Ooit zat Daan als kleuter bij Jolande in de klas. Jaren later ontmoeten ze elkaar opnieuw op de Pabo van Hogeschool Viaa, dit keer als student en docent. Samen blikken ze terug én vooruit. Wat is er veranderd? En waar maken zij zich hard voor?

Jolande: “Er is veel veranderd in het onderwijs. Vroeger werkte ik vooral vanuit de leerstof, dat gaf houvast. Nu kijk ik anders: wat heeft dit kind nodig om te leren en zich te ontwikkelen? Dat is voor mij de kern.

Als kleuterjuf werkte ik veel met spel. Het speellokaal werd bijvoorbeeld de Noordpool, met iglo’s, sleetjes en lakens als ijsschotsen. Kinderen gingen helemaal op in hun expeditie. Zo ontdekte ik dat kinderen het meest leren wanneer ze betrokken en gemotiveerd zijn. Jaren later vertelde een oud-leerling dat hij het zelfgemaakte zakmes van die expeditie nog had bewaard. Dat laat zien hoe sterk zulke ervaringen zijn.

Een leerling die me altijd is bijgebleven, is Daan. Een dromerig, schattig jongetje. Jaren later kwam ik hem opnieuw tegen op de Pabo. Nu is hij derdejaars student en loopt hij stage in de bovenbouw. Bijzonder om hem opnieuw te zien, nu als toekomstig leerkracht. Ik zie bij hem dezelfde nieuwsgierigheid en betrokkenheid die ik destijds ook had.

Tegenwoordig zijn studenten kritischer. Ze stellen meer vragen en willen weten waarom ze iets doen. Dat vind ik mooi; het

houdt mij scherp. Tegelijkertijd vraagt het onderwijs veel van hen door de nadruk op resultaten en verantwoording. Een mooie ontwikkeling vind ik dat er op Viaa meer aandacht is voor persoonlijk meesterschap: wat voor leerkracht wil je zijn?

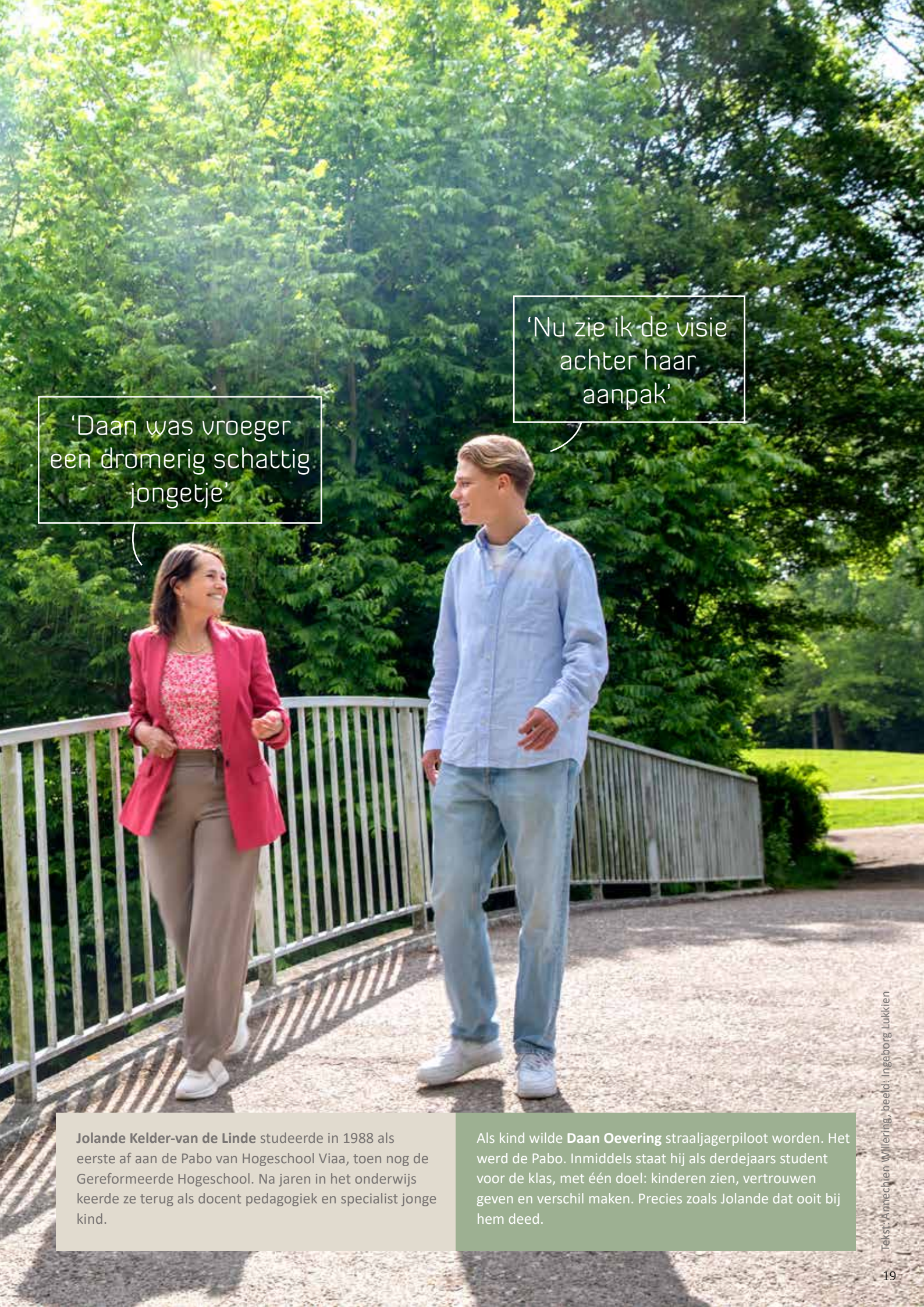
Ik volg de ontwikkeling van studenten graag. Daan staat nog aan het begin, maar ik zie veel potentie. Ik hoop dat hij zijn eigen stijl blijft ontdekken en dicht bij kinderen blijft staan. Mijn advies? Blijf kijken naar het kind en blijf jezelf ontwikkelen. Onderwijs gaat niet alleen om presteren, maar ook om ontwikkeling als mens.”

Daan: “Als je vroeger had gezegd dat ik meester zou worden, had ik je niet geloofd. Later ontdekte ik hoe mooi het is om iets voor kinderen te betekenen. Niet alleen door les te geven, maar vooral door te zien wat een kind nodig heeft. Jolande is daarin een groot voorbeeld. Ik herinner me haar als een kleuterjuf die echt contact maakte: door haar knieën ging, een praatje maakte en wilde weten hoe het met je ging. Dat neem ik mee in mijn eigen lesgeven. Niet de prestatie staat centraal, maar het kind.

In de bovenbouw leer ik kinderen vaak juist buiten de lessen kennen: op het schoolplein, in de moestuin of tijdens een potje voetbal. Dan zie je hoe ze sociaal-emotioneel in hun vel zitten. Er ligt veel nadruk op resultaten, maar onderwijs moet ook leuk zijn. Door af te wisselen, samen te werken, naar buiten te gaan en te bewegen, blijven kinderen betrokken.

Tijdens stages op een AZC-school en in het speciaal basisonderwijs leerde ik verder kijken dan gedrag of prestaties. Ik wil dat ieder kind zich gezien voelt. Kleine successen maken daarbij een groot verschil. Met mijn huidige groep acht werken we aan een eindmusical. Dat vinden veel kinderen spannend, maar juist door te doen groeit hun zelfvertrouwen. Daar doe ik het voor.

Vroeger vond ik Jolande vooral lief en betrokken. Nu zie ik ook de visie achter haar aanpak: kinderen leren door te doen en samen te werken. Het kind staat altijd centraal. Dat neem ik mee in mijn toekomst als leerkracht. Hopelijk herinneren kinderen mij later ook zo. Dan weet ik dat ik iets voor ze heb betekend.”

'Daan was vroeger
een dromerig schattig
jongetje'

'Nu zie ik de visie
achter haar
aanpak'

Jolande Kelder-van de Linde studeerde in 1988 als eerste af aan de Pabo van Hogeschool Viaa, toen nog de Gereformeerde Hogeschool. Na jaren in het onderwijs keerde ze terug als docent pedagogiek en specialist jonge kind.

Als kind wilde **Daan Oevering** straaljagerpilot worden. Het werd de Pabo. Inmiddels staat hij als derdejaars student voor de klas, met één doel: kinderen zien, vertrouwen geven en verschil maken. Precies zoals Jolande dat ooit bij hem deed.

Via Viaa de wereld in

Sommige Viaa-studenten worden tijdens hun studie wereldreizigers. Hogeschool Viaa geeft studenten namelijk de mogelijkheid om op internationale stage te gaan. Op deze kaart zie je waar onze studenten zo'n stage kunnen volgen. Bij sommige stageplekken vertellen studenten iets over hun ervaringen.

Rick van der Veen, student Pabo: "Ik volgde lessen bij een echte Amerikaanse university in Iowa in de Verenigde Staten. Ook liep ik stage op een christelijke elementary school in de buurt. Ik denk nog steeds terug aan de gastvrijheid en het leven op een campus. Het was een christelijke universiteit waar ze elke week Praise & Worships organiseerden. Ik heb veel over mijzelf mogen leren en nieuwe vrienden gemaakt. Echt een aanrader en ervaring voor je leven!"

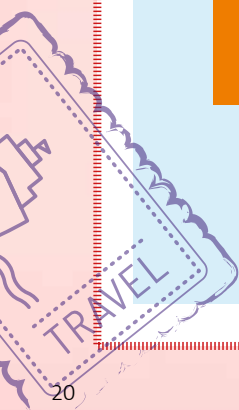

'Een ervaring voor je leven'

Joëlle Bultman, student Pabo: "Ik heb stagegelopen bij twee verschillende basisscholen in Peru. Daar gaf ik les en hielp ik kinderen met hun schoolwerk. Wat deze ervaring bijzonder maakte, was het grote verschil in cultuur en middelen. Ik heb geleerd om creatief te zijn en me aan te passen aan een nieuwe omgeving."

Kay Eilander en Bente Luschen, studenten Verpleegkunde: "Wij lopen momenteel stage in het Holy Family Hospital in Ghana. Een unieke en leerzame ervaring waarin geen dag hetzelfde is! We leren hoe de zorg hier werkt, we leren omgaan met cultuurverschillen en we ervaren hoe je met beperkte middelen toch veel kunt betekenen. Naast het werken in het ziekenhuis hebben we ook de kans om het land en de cultuur te ontdekken. Dat is erg leuk, leerzaam en het zorgt voor mooie herinneringen en waardevolle lessen voor de toekomst!"

● **Wist je dat...** Hogeschool Viaa ruim dertig internationale stageplaatsen heeft in twintig landen verspreid over vijf continenten? Kijk voor alle stageplaatsen en meer informatie op naarhetbuitenland.viaa.nl

Jedidja Landman, student

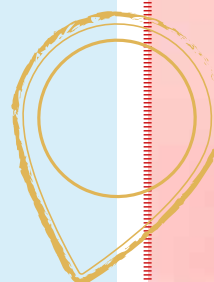
Social Work: "In Helsinki, Finland, heb ik kinderen/ jongeren ondersteund in hun (sociale) ontwikkeling d.m.v. sport en groepsactiviteiten. Hoewel Finland het 'gelukkigste land ter wereld' wordt genoemd, zag ik tijdens mijn stage ook de andere kant. Juist daarom probeerde ik met momenten van oprechte aandacht en vertrouwen verschil te kunnen maken in het leven van deze kinderen."

'Geen dag is hetzelfde'

Joanne Bekhuis, student

Theologie: "In Salatiga op Centraal-Java ondersteunde ik de armste en onderdrukte mensen van de regio. De organisatie waar ik stageliep, is gericht op onderwijs, empowerment en diaconale hulp aan iedereen, ongeacht religieuze achtergrond. Ik werkte samen met locals aan een sterkere samenleving. In deze stage heb je impact, op anderen én op jezelf!"

'Als iets niet lukt of
fout gaat, ben ik er
om te helpen'

'Ik weet hoe studenten zich voelen'

Viaa en 't werkveld

Iedere zorgprofessional heeft elke handeling ooit voor het eerst moeten doen. Ook Anouk Modder, oncologie- en regieverpleegkundige bij ziekenhuis St Jansdal in Harderwijk. Zij herinnert zich vooral hoeveel kracht ze haalde uit collega's die vertrouwen in haar hadden. Daarom begeleidt ze sinds een paar jaar studenten van Hogeschool Viaa.

Tien jaar geleden was Anouk nog zelf student. Van 2015 tot en met 2019 studeerde ze Verpleegkunde bij Hogeschool Viaa. "Het gevoel dat ik voor mensen wilde zorgen, zat er bij mij al vroeg in. Mijn moeder was ziek, waardoor ik regelmatig in het ziekenhuis kwam. Daar zag ik dat je als verpleegkundige echt iets voor een ander kunt betekenen."

Direct aan de slag

Ze liep stage bij het St Jansdal in Harderwijk en kreeg daarna een baan bij de afdeling Interne Geneeskunde, Oncologie & Hematologie. "Omdat ik een hbo-diploma had, mocht ik direct studenten begeleiden. Dat vond ik best gek, want ik was zelf net klaar met school. Wel deed ik het met veel plezier: ik wist precies hoe studenten zich op bepaalde momenten voelden."

Zo begreep ze hoe spannend het voor studenten was om voor het eerst een katheter in te brengen. "Op school oefenen ze op een pop. Hier ligt een echte patiënt. Dat is een totaal andere situatie. Hetzelfde geldt voor het bespreken van casussen. Met klasgenoten gaat dat prima. Maar als er een arts moet worden gebeld, zijn studenten opeens bang om dicht te klappen."

Van en met elkaar leren

Anouk benadrukt dat dit helemaal niet erg is. "Studenten hoeven hun werk niet meteen perfect te doen. Als iets niet lukt of fout gaat, ben ik er om te helpen. We bereiden het telefoongesprek met een arts bijvoorbeeld samen voor. Of ik kom langs om mee te luisteren. Omdat ik deze begeleiding ook heb gehad, weet ik hoe fijn dat is."

Tegelijkertijd wil ze aan studenten laten zien dat ze zelf nog elke dag leert. "Dat hoort bij het vak. De zorg verandert snel, waardoor je als verpleegkundige altijd scherp moet zijn. Studenten helpen mij daarbij. Als ik het antwoord op een vraag niet weet, zeg ik dat eerlijk en gaan we samen op onderzoek uit. Ik stel me kwetsbaar op, zodat studenten dat ook durven te doen."

Meedenken en loslaten

Het begeleiden van studenten loopt door Anouks dagelijkse werk heen. “Ik sta voor hen klaar als ze mij nodig hebben. Daarnaast voer ik nog een aantal extra taken uit: ik lees verslagen, spreek docenten en beoordeel afstudeeronderzoeken. Ik vind het belangrijk dat studenten zich op onze afdeling kunnen ontwikkelen.”

Dat vraagt om meedenken, maar soms ook om loslaten. “Ik heb moeten leren dat niet iedereen dezelfde leerstijl heeft als ik. Sommigen houden zich precies aan de planning, terwijl anderen pas aan het eind gas geven. Dat maakt de ene student niet beter dan de andere. Van leeftijd tot karakter, er speelt van alles mee. Het is belangrijk om me daarvan bewust te zijn.”

Mooie combinatie

Of Anouk de begeleiding van studenten goed kan combineren met haar werk als oncologie- en regieverpleegkundige? “Ja, dat gaat als vanzelf. Het geeft mij juist extra voldoening: ik mag voor patiënten zorgen én mijn kennis en ervaring aan toekomstige collega's overbrengen. Hoe mooi is dat?”

‘Op school oefenen studenten op een pop. Hier ligt een echte patiënt’

Nieuw: Werkbegeleider in de zorg

Speciaal voor zorgprofessionals die nieuwe collega's of studenten willen begeleiden, bieden wij vanaf nu een werkbegeleiderstraining aan. Van krachtgericht coachen tot feedback geven, er komen allerlei vaardigheden aan bod. Scan de QR-code voor meer informatie!

